

bet henstillet til medlemsstaterne at indføre ERMES. Samtidig vedtog ministerrådet direktiv 90/544/EØF af 9. oktober 1990 om de frekvensbånd, der skal stilles til rådighed for ERMES.

I rådshenstillingen hedder det bl.a.: »Det fælles-europæiske offentlige personsøgningssystem bør indføres senest den 31. december 1992. Målet er, at den geografiske dækning i hver medlemsstat efterhånden udvides til følgende:

- 31. december 1992: ibrugtagning.
- januar 1994: mindst 25 % af befolkningen.
- januar 1995: mindst 50 % af befolkningen.
- januar 1997: mindst 80 % af befolkningen.«

Parallelt med EF's (nu EU's) beslutninger er der mellem 26 operatørselskaber i 18 europæiske lande indgået et MoU (MEMORANDUM OF UNDERSTANDING CONCERNING THE IMPLEMENTATION OF AN EUROPEAN RADIO MESSAGING SYSTEM (ERMES) PAN-EUROPEAN PUBLIC PAGING SERVICE WITH FULL INTERNATIONAL ROAMING) om indførelsen af ERMES. Formålet med MoU'et er at tilvejebringe rammerne for forpligtelsen til at indføre ERMES i de lande, der har tiltrådt MoU'et, i overensstemmelse med den fælleseuropæiske standard, der er udarbejdet for systemet. Endvidere blev rådshenstillingen her i landet i 1990 fulgt op med et pålæg fra Generaldirektoratet for P&T til de regionale televirksomheder (nu Tele Danmark A/S) om som en del af koncessionen at etablere et ERMES-system i Danmark i overensstemmelse med henstillingen. ERMES-systemet er i dag i prøvedrift flere steder i Europa, og det forventes bl.a. sat i kommerciel drift i Danmark i løbet af 1994.

Når rådshenstillingen ikke i praksis er blevet fulgt, skyldes det primært, at standardiseringsarbejdet, herunder udarbejdelse af tekniske specifikationer, ikke har kunnet færdiggøres så betids, at der har været godkendte terminaler til rådighed for anvendelse i ERMES-systemet.

Den i direktiv 90/544/EØF forudsatte frekvensallokering er her i landet gennemført i bekendtgørelse nr. 126 af 18. marts 1993 om radioanlæg i forbindelse med landmobile og andre landbaserede radiotjenester. Heraf fremgår, at frekvensbåndene 169,4-169,8 MHz er afsat til ERMES.

ERMES-systemet udgør teknologisk og i omfang af tjenester en ny generation i forhold til de kendte personsøgetjenester, der i Danmark markedsføres af Tele Danmark A/S under betegnelsen OPS, og som ultimo 1993 har ca. 60.000 abonnenter.

ERMES-nettet opbygges således, at det vil kunne benyttes sammen med nuværende og fremtidige offentlige telefon-, data- og ISDN-tjenester. Etablerin-

gen af systemet på europæisk plan muliggør, at terminalerne vil kunne benyttes i de områder i andre lande, hvor systemet er indført.

Som en nyskabelse er systemet udviklet til at kunne tilbyde abonnenterne en meget stor vifte af tjenester, der kan tilpasses til den enkelte abonnents ønsker og behov, og tilgodese anvendelser, der umiddelbart ikke forbindes med personsøgning (f.eks. fjernstyringsanlæg).

Standardiseringsarbejdet for ERMES-systemet forestås af Det Europæiske Institut for Telekommunikationsstandarder (ETSI) og betragtes med hensyn til grundspecifikationer som værende afsluttet. Den endelige fastsættelse af fælleseuropæiske, tekniske krav i forbindelse med typegodkendelse af terminaludstyr (CTR (Common Technical Regulations)) forventes at kunne ske i juni 1994.

Udviklingen i EU – Mobilgrønbogen

EF-Kommissionens (nu Europa-Kommissionens) initiativer vedrørende liberalisering af teletjenester har ikke hidtil omfattet offentlige, mobile tjenester. Området er udtrykkeligt undtaget fra direktiv 90/388/EØF om liberalisering af markedet for teletjenester.

Den 20. december 1993 har Europa-Kommissionen udsendt et udkast til grøn bog om mobil- og personlig kommunikation i den Europæiske Union. I udkastet foreslår Kommissionen bl.a. en ophævelse af sådanne begrænsninger i antallet af operatører, som ikke sker på baggrund af væsentlige krav som f.eks. effektiv udnyttelse af frekvensspektret og/eller såkaldte »conditions of trade regulations« (handelsbestemmelser for betingelser vedrørende tjenestens permanente tilgængelighed, disponibilitet og kvalitet). Endvidere foreslås, at der bør være fri adgang til at etablere sig som udbyder af mobilkommunikationstjenester, og at mobiloperatører skal have fuld frihed til at etablere deres egen infrastruktur – såvel radioinfrastruktur som transmissionsveje (kabler og radiokæder).

I relation til tjenestesiden må det anses for tvivlsomt, om det kan være økonomisk bæredygtigt for en tjenesteudbyder udelukkende at have adgang til at udbyde en personsøgetjeneste som ERMES. Derfor er det besluttet at afvente den nærmere udvikling i EU-regi. Frem for at gennemføre en tjenesteliberalisering med det samme lægges i stedet op til, at liberaliseringen af udbudet af ERMES-tjenester sker på et senere tidspunkt samtidig med en liberalisering af udbudet af GSM-tjenester. På dette punkt er Kommissionens forslag i grøn bogudkastet ikke afspejlet i lovforslaget.